

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntagma De Statv Morientivm

Rader, Matthäus

Avgvstæ Vindellicorvm, 1607

Admodvm Illvstri Reverendissimo, Magnificoqve Viro, Dom. Evstachio
VVolovicio, Protonotario Apostolico, Præposito Trocensi, Custodi Vilnensi,
Serenissimi Poloniæ Regis in Magno Ducatu Lithuanianæ, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-43004

ADMODVM

ILLVSTRI RE-

VERENDISSIMO, MA-

GNIFICOQVE VIRO, DOM.

EVSTACHIO VVOLOVICIO,

Protonotario Apstolico, Præposito Tro-

censi, Custodi Vlnensi, Serenissimi Po-

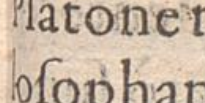
loniæ Regis in Magno Ducatu Li-

thuanæ, Referendario &

Secretario, &c.

MATTHÆVS RADERVS

E SOCIET. IESV, SALVTEM.

 VNT QVI MIREN-

tur, amplissimè Do-

mine Præposite, à

Platone minimè postremo phi-

osophandi Magistro traditum

esse, studium sapientiæ, seu phi-

osophiã, nil aliud quam mor-

a 2 tis

tis contemplationem videri.
 Non miror ego Platonem re-
 ctissimè sentientem, sed miror
 à Platone diuersa opinantes.
 Quamquã enim illa naturæ pe-
 nitioris cognitio, veritatis sci-
 entia sapienter appellatur, tamẽ
 eam demum veram sapientiam
 iudicare possumus, qua ab rerũ
 præsentium & fugientium vsu,
 ad æternas & immortales cogi-
 tationes excitamur, id quod o-
 mnium consensu prudentium
 fit, cum de præsentis, fugientis-
 quẽ vitæ breuitate, futuræq; in-
 finitate studiosè frequenterq;
 pertractamus. Hoc verò sum-
 mam omnibus adferre admira-
 tionem iure possit, ab Epicuri,
 Tri-

E
 Tri
 neo
 salu
 dæ
 vol
 & e
 à de
 me
 titia
 ue i
 rum
 nen
 tur
 exp
 mu
 con
 rius
 ren
 qu

EVSTACHIUM WOLOVICIUM.

Trimalcionis, Apicij lustris ga-
neoq; , profectis, hanc prorsus
salutarem vitæ mox terminan-
dæ cogitationem, ad luxum &
voluptatem, hoc est ad pestem,
& exitium sempiternum velut
à desperatis deriuatam. Inter
medias enim cupediorum lau-
titias, oscilla, seu caluas, laruâs-
ue in mensam proiiciebât, qua-
rum articuli vertebræq; in om-
nem locatæ partem flecteban-
tur, variasq; figurarum formas
exprimebant, quibus conuiuas
mutationis, & breuitatis vitæ
commonefacerent, vt eo libe-
rius & liberalius genio indulge-
rent viuerentq; , sic enim ebria
quondam Græcia

AD ILLVST. ET REVEREND. D.

Πίνε λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔδιδε, καὶ παείκισσο.
Ἄρθρα. τοιαῦτοι γιγνόμεθ' ἕξαπίνης.

Animum quippe vna cum corpore deleri impiè credebant, ex quo fonte ebrius hæc vomuit
Lucretius

*Nunc ratio nulla est restandi, nulla facultas,
Æternas quoniam pœnas in morte timendum.*

Vsq̄ue adeo enim natura mortalibus immortalitatis sensum ingenerarat, spemq̄; bonis, metumq̄; improbis indiderat, vt ipsi quoque dæmonum cultores putarent impios eos, qui hoc negatum irent; Sic enim Carus ille ad suum Memmium contra animorum æternitatem
dispu-

EVSTACHIUM WOLOVICIUM.

disputaturus, ex communi omnium gentium animo.

*Illud in his rebus vereor, ne forte rearis
Impia te rationis inire elementa, viq;
Endogredi sceleris, &c.*

Hinc opinor tantopere laboravit hostis mortalium cacodæmon, uti per suos emissarios, eam hominibus opinionem extorqueret, ne animos crederent æternos, indeque metum vltimum apud inferos flammaram tolleret, contraque, peccandi impunitatem orbi terræ proponeret, qua secum omnes in sempiternum calamitatis & exitij barathrum deolveret; ut qui minimè ignoraret, nihil homini rerum futurarum

AD ILLVST. ET REVEREND. D.

obliuione perniciosius; nihil-
quē memoria finis, mortisque
metu esse salutaris; fastum in-
de potentium comprimi, mo-
destiam comparari, flagitia co-
erceri. An propterea trium-
phanti quondam Imperatori à
tergo in sublimissimo illo curru
à ministro publico suggestum?
RESPICE POST TE: HO-
MINEM MEMENTO TE. Cer-
tè Philippus Macedo hoc quo-
tidie ter ab ephobo voluit ma-
tutinus audire: PHILIPPE, HO-
MO ES. Nec ab aliâ causâ mos
in Ecclesia, quemadmodum est
in sacris Ritualibus, profluxit,
vt in Maximi Pontificis inau-
guratione Diaconus ante Pon-
tificem

EVSTACHIUM WOŁOVICIUM.

tificem lini stupam incendat,
verbaque hæc tertio maxima
voce ingeminet: PATER SAN-
CTE, SIC TRANSIT GLORIA
MVNDI. Utile posteritati do-
cumētum reliquit Ioannes Pa-
triarcha Alexandrinus (cui mi-
sericordia in egentes cogno-
mētum Eleimonis tribuit) cum
sibi, vt Leontius est auctor, se-
pulchrum præcepit inchoari,
certisque diebus denunciari, il-
lud nondum esse perfectum; iu-
beret proinde quamprimum
perfici, quod nesciret, quando
Dominus esset venturus. Quã
assidue porro sanctissimi quique
viri in mortis cogitatione hæ-
serint, ex priscorum & recentiu

a s de

AD ILLVST. ET REVEREND. D.

de morte cōscriptis volumini-
bus animaduerti potest. In qua
meditatione, te quoque vir am-
plissime, sæpius versari docent
emendati tui mores, vitæ puræ
integritas, castimonia, sancti-
moniaq; insignis. Quam ego
vti fouerem, te, magnifice &
amplissime Domine Præposi-
te, apud nos peregrinantem, &
Societatē nostram domi foris-
que studiosissimè & amicissimè
complectentē, veluti patronū
& amicum; hoc quasi xeniolo
Syntagmatis è SS. patrū monu-
mētis collecti, putavi excipien-
dum, quod mnemosyni loco
tecum in patriam reportares,
non minus opinor vtile futurū
tibi,

EUSTACHIUM WOLOVICIUM.

tibi, quàm si nobilissimæ fami-
liæ tuæ aborigenes deducam,
aut virtutum tuarum (quamuis
plurimarum, pulcherrimarum-
quæ) elogium condere tentem;
quando dici beatus

*Ante obitum nemo, supremâq; funera
debet.*

Cogitabis ergo cum Platone, ut
vnde initium epistolæ duxi, in-
de modum eidem imponam,
ὄρθως φιλοσοφεῖν, εἶναι τὸν θά-
νατον μελετᾶν. rectè philoso-
phari, esse mortem meditari.
Augustæ Vindelicorum feriis
S. Hieronymi, CIΘICIV.

APPRO.